

GENERALITAT DE CATALUNYA

Mesa General (16.06.17) IV

Percepció durant el 2018 d'un 10% de la paga de 2013.

La Resolució 7/XI, de 20 de gener de 2016, del Parlament de Catalunya, sobre la recuperació de la paga extraordinària del 2012 i d'altres drets laborals dels treballadors públics va instar el Govern a "presentar un calendari de pagament per les pagues eliminades els anys 2013 i 2014".

Davant l'incompliment per part del Govern de la Resolució del Parlament, en data 18 de maig de 2017, el Parlament va aprovar la Moció 121/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'oferta pública d'ocupació i les condicions laborals del personal de l'Administració de la Generalitat de Catalunya que instava el Govern a formular:

"Una proposta de calendari de recuperació de les pagues extraordinàries que no es van abonar el 2013 i el 2014, a partir de la recuperació de la paga del 2013 el 2018 i de la paga del 2014 el 2019. La recuperació d'aquestes pagues no s'ha d'allargar en cap cas més enllà del primer trimestre del 2019"

És a dir, la paga de 2013 s'havia de retornar durant el 2018 i la de 2014 durant 2019.

El Govern, que alguna vegada havia de complir alguna de les resolucions del Parlament, va decidir que havia arribat l'hora de fer algun gest, encara que no fos, ni de lluny, en els clars termes en què s'expressava el Parlament.

Així doncs, va i presenta una oferta per a retornar durant el 2018 un 10% de la paga de 2013 i res es diu de la resta. "Lo tomas o lo dejas".

¹ La Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC) agrupa a 7 sindicats majoritàriament de personal de serveis públics:

CATAC: Candidatura Autònoma de Treballadors i Treballadores de l'Administració de Catalunya

CATAC-CTS: Coordinadora de Treballadors i Treballadores de la Sanitat

CAU: Col·lectius Assemblearis d'Universitats

CTA: Col·lectiu de Treballadors Assemblearis

FAA: Federació d'Altres Activitats

FTC: Federació de Treballadors i Treballadores de Catalunya

USTEC·STES: Unió de Sindicats de Treballadors de l'Ensenyament de Catalunya

La proposta a més, ni tan sols havia estat lliurada amb anterioritat per tal de ser estudiada (certament no hi havia gran cosa que estudiar). Encara més, ni tan sols es va lliurar per escrit durant la reunió de la Mesa General del passat divendres dia 16 de juny de 2017, àmbit en el qual es formulà.

Per si fos poc, si no acceptàvem aquesta “oferta”, retiraven l’ampliació dels casos d’incapacitat temporal que hem esmentat a l’epígraf anterior.

Vàrem dir, des de IAC, que acceptar això significava acceptar la renúncia a exigir el pagament de la totalitat de la paga de 2013 durant el 2018, a la qual els havia instat el Parlament. Que en qualsevol cas, la quantitat a retornar era irrisòria en relació al que exigia el Parlament i a les reivindicacions sindicals. Que vincular l’eixamplament dels casos d’Incapacitat Temporal constituïa un xantatge que no estàvem disposat a acceptar. Que volíem temps per a estudiar la proposta i consultar els diferents sectors del col·lectiu al que representem.

Res de tot això va valer, l’Acord, si volíem signar-lo, s’havia d’aprovar en els seus estrictes termes.

Per salvar la cara els companys dels altres dos sindicats proposaren, per fer més païdor l’Acord per al col·lectiu, que aquest parlés no d’un 10% sinó d’un mínim del 10%, encara que l’Administració tingués únicament la intenció de pagar estrictament aquest 10%. Es tractava d’un maquillatge de cara a la galeria per vendre el producte, altament infumable.

Fins i tot, els sindicats “responsables” varen proposar alguna millora irrellevant com ara que al personal que es jubilàs se li pagués ja aquest 10% al moment de la jubilació o que l’import es fes efectiu durant els primers mesos de 2018, però ni tan sols això fou acceptat.

No hi havia problema però, els companys de ccoo i ugt estaven disposats a signar a tota costa.

Una darrera concessió aconseguiren: que a l’Acord es digués que les parts es comprometien a continuar les negociacions. Així, si més no, intentaven tancar la renúncia a exigir el compliment de les resolucions i mocions del Parlament en favor dels nostres drets econòmics.

De mantenir-se aquest ritme, imposat per l’Administració i acceptat per part dels sindicats esmentats, manquen 10 anys per a haver recuperat la paga de 2013 i 20 anys per a la del 2014. Gràcies companys! Al 2037 haurem cobrat el que se’ns deu. Per llavors tanmateix, la inflació s’haurà ja menjat el poc que valien les nostres pagues.